

NORGES HØYESTERETT

Den 20. desember 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Tjomsland, Tønder og Falkanger i

HR-2013-02659-U, (sak nr. 2013/2363), sivil sak, anke over kjennelse:

A (advokat Christian Lundin)

mot

Trygg-Hansa Försäkrings AB (advokat Terje Marthinsen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder spørsmål om en erklæring om avledet anke oppfyller lovens krav, og om den eventuelt er falt bort som følge av at deler av hovedanken er frafalt.
- (2) A anla 15. mars 2012 sak mot Trygg-Hansa Försäkrings AB med krav om erstatning etter en trafikkulykke i 2006. Ved Lister tingretts dom 15. november 2012 ble A tilkjent 6 667 300 kroner i erstatning. Erstatningen skulle, etter fradrag for renter og det som allerede var utbetalt fra selskapet, tilsvare påførte og fremtidige utgifter, påført og fremtidig inntektstap, skatteulempe av fremtidige utgifter og inntektstap, og pensjonstap. A ble også tilkjent sakskostnader.
- (3) Forsikringssselskapet anket dommen til Agder lagmannsrett. Anken gjaldt erstatningsutmålingen for påførte og fremtidige utgifter (unntatt en post som gjaldt boligtilpasning), påført og fremtidig inntektstap, skatteulempepåslaget, pensjonstapet og sakskostnadsavgjørelsen. A innga anketilsvar og avledet anke knyttet til erstatningsutmålingen for inntektstap og noen av utgiftspostene, og rentefradraget. I selskapets anketilsvar til den avlede anken ble det erklært avledet anke over boligtilpasningsposten.
- (4) I prosesskriv 22. november 2013 meddelte forsikringssselskapet at anken trekkes for så vidt gjelder utmålingen for inntektstap, og at man antar at den avlede anken over inntektstapserstatningen dermed faller bort. Videre meddelte selskapet at partene hadde inngått forlik om boligtilpasningsbeløpet og pensjonstapet.
- (5) Ankeforhandlingen startet 26. november 2013, men måtte dagen etter utsettes på grunn av sykdom. Nytt tidspunkt for ankeforhandling er fastsatt til 7. til 9. januar 2014.

- (6) Under rettsmøtet 26. november 2013 var det uenighet mellom partene om As avledede anke over utmålingen av inntektstapet var bortfalt når selskapets anke på dette punktet var trukket. Etter at begge partene fikk uttale seg om spørsmålet, traff Agder lagmannsrett 9. desember 2013 kjennelse med følgende slutning:

"Ankesaken heves for så vidt gjelder kravet om erstatning for lidt og fremtidig inntektstap."

- (7) Lagmannsretten fant at den avledede anken var falt bort etter tvisteloven § 29-7 fjerde ledd, og begrunnet dette med at den avledede anken gjaldt et annet krav (inntektstap) enn det som var opprettholdt i hovedanken (utgifter).
- (8) A har anket til Høyesterett. Det anføres at en avledet anke står ved lag så lenge ikke hele hovedanken trekkes, uavhengig av om ankene gjelder samme krav eller ikke. Han har nedlagt slik påstand:

"1. Agder lagmannsretts kjennelse datert 9. desember 2013 oppheves.

2. Trygg-Hansa Försäkringsaktiebolag betaler A sine saksomkostninger."

- (9) *Trygg-Hansa Försäkrings AB* har tatt til motmæle. Det anføres prinsipalt at den avledede anken ikke oppfylder kravene til ankeerklæring. Subsidiært anføres det at den avledede anken uansett må anses bortfalt når hovedanken knyttet til inntektstapet er trukket. Selskapet har nedlagt slik påstand:

"1. Anken forkastes.

2. Trygg-Hansa Försäkring AB tilkjennes ankesakens kostnader med kr 10.000 + mva."

- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* har kompetanse til å prøve alle sider av anken, jf. tvisteloven § 29-3 første ledd.
- (11) Utvalget ser først på anførselen om at erklæringen om avledet anke ikke tilfredsstillers lovens krav.
- (12) Det følger av tvisteloven § 29-11 tredje ledd at kravene til en ankeerklæring i § 29-9 også gjelder for en avledet anke. Forsikringsselskapet har anført at kravene i § 29-9 tredje ledd bokstav f og g ikke er oppfylt, nemlig at den avledede anken ikke nevner hvilke feil som gjøres gjeldende og hva som er den faktiske og rettslige begrunnelsen for dette. Etter utvalgets syn kan dette ikke føre frem. Det uttales i den avledede ankens side 3 punkt 1 annet avsnitt at tingretten "har i det alt vesentlige foretatt en korrekt bevisvurdering og rettsanvendelse, men utmålt en for lav erstatning på noen poster". I nest siste avsnitt på side 3 viser A til at tingretten ved erstatningsutmålingen for inntektstap korrekt har utvist et skjønn, men han "anfører at det skulle vært utmålt en høyere erstatning for inntektstapet". Disse merknadene må ses i sammenheng med beregningene A hadde fremlagt for tingretten, se for eksempel side 13 i tingrettsdommen. Disse beregningene tilsier en høyere erstatning enn den tingretten har utmålt. I lys av at det bare er den skjønnsmessige utmålingen som er angrepet, angir den avledede anken i tilstrekkelig grad de feil som gjøres gjeldende og hva som er den faktiske og rettslige begrunnelsen for dette.
- (13) Selskapet har også anført at ankeerklæringen ikke gir grunnlag for en forsvarlig behandling av saken, jf. tvisteloven § 29-9 fjerde ledd. Heller ikke dette kan etter utvalgets syn føre frem, ut

fra samme begrunnelse som ovenfor.

- (14) Utvalget ser så på om den avledede anken har falt bort etter tvisteloven § 29-7 fjerde ledd.
- (15) Tvisteloven § 29-7 lyder slik:
- "(1) En part som mangler selvstendig ankerett fordi ankefristen er oversittet, ankeretten er frafalt, eller kravet til ankegjensstandens verdi ikke er oppfylt, får likevel rett til å anke når motpartens anke ikke er begrenset til anke over saksbehandlingen.**
- ...
- (3) Anke etter første ledd må inngis innen fristen etter § 29-10 annet ledd.**
- (4) Anke etter første ledd faller bort hvis motpartens anke ikke blir avgjort i realiteten."**
- (16) Foreligger det først en anke over realiteten fra motparten, oppstiller ikke § 29-7 første ledd noen begrensninger med hensyn til hvilke deler av dommen som kan angripes ved avledet anke, jf. Schei m.fl., Tvisteloven, 2. utgave, bind II, side 1026, og Skoghøy, Tvistemål, 2. utgave, side 897-898.
- (17) Det følger av dette at dersom forsikringsselskapet bare hadde anket over utmålingen av utgifter, kunne A likevel ha erklært avledet anke over utmålingen av inntektstap. Det at forsikringsselskapet opprinnelig også anket over utmålingen av inntektstapet, men senere frafalt denne delen av anken, kan derfor ikke medføre at den avledede anken faller bort etter tvisteloven § 29-7 fjerde ledd.
- (18) Anken må etter dette gis medhold, og lagmannsrettens kjennelse oppheves.
- (19) A har nedlagt påstand om å bli tilkjent sakskostnader for Høyesterett med 10 000 kroner. Til dette skal det legges merverdiavgift. I tillegg kommer rettsgebyret på 5 160 kroner. Det totale kravet blir da 17 660 kroner. Kravet tas til følge, jf. tvisteloven § 20-2 og § 20-5.
- (20) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Trygg-Hansa Försäkrings AB til A 17 660 – syttentusensekshundreogseksti – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Bård Tønder
(sign.)

Steinar Tjomsland
(sign.)

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Riktig utskrift: